

POESIA RODA LA MÚSICA

Carles Renau Bort

Moondance

Des del crepuscle de les músiques, la lluna
entre les teves tardorenques parpelles
ja no despuntava.

Toca-la, toca-la una altra vegada Van...

Reinventava altre cop la lluna
i ressegüem la dansa
com una continuació encadenada
als sons de flauta que s'encastellaven
pels cels d'octubre, i, sense pressa,
suraven per damunt del bosc,
navegant per les nits
que ens esdevingueren esquerpes
i fugisseres.

M'agradaria retrobar la llum d'aquells estels
i tornar a fer pactes
calderònics
amb la lluna creixent,
posar-li el puntet necessari per a que la nit no s'acabe.

Romandrem per sempre ocults entre el bosc
d'ametllers florits i engrunes esquerpes
dels amants sincers que tot s'ho deixaren
per l'incert camí, del foc i el desig.

Es fonen els somnis amb el desert
Arrossega el vent, com sempre, l'absurd.

L'estranya remor cobejosa
persisteix en l'humit alè
dels malsons dels dracs malferits
en el bosc d'udols i deficiis.

Homenatge a Salvat Papasseit

Pa

llona

Pa

Pa

sseit

Pa

Quan tots tinguem pa
cercarem
el desig
amb les ales.

EGLOGA

Daniela Litmann

¡Despertar, pastor!

Tu andar ha perdido la vieja soltura;
Demasiado asfalto cruza tu camino,
Y el rebaño pronto perderá tu ritmo.

¡Despertar, pastor!

Perdiste el don de predecir el tiempo;
Mientras el tiempo te arranca tus raíces,
El perro no obedece al vacilando.

¡Despertar, pastor!

El lobo ha vuelto desde la eternidad.
¡Talla el caramillo de nuevo y canta!
Sí. Es el mito que guía al corderillo.